

Gönül Duvarım

– HayrettinYazcı · 07 Ekim 2009

Hangi taşla ördün sen,duvarını gönlümün,
Hangi yüzden baktıysam, adı yazar ölümün!

Dallar çiçeğe durdu,kalmadı dağın karı,
Birgün gelirsin diye,bekledim kaç baharı!

Bir ömür yaşadım da,bir bahara deymedi,
Kar tuttu şimdi başım,ince dalımı eydi!

Nerdesin çocukluğum,köşelerden bir ca! de.
Yabancı değilim ben,ca demezsen,amca de.

Şimdi kalırken yetim,herşeyi kabul ettim,
Madem bahar gelmedi,gelsin di kıyametim!

Sen nerdesin gençliğim,bitmedimi araman?
En çok sana dargınım,dilemem senden aman!

Sendendir bu çektiğim,sitemim yalnız sana,
İkimizden bir adam, çıkmadı anlasana!...

Camlarım sarsılıyor, senin yanık sesinle !
Neden yaptın bunu sen,söyle neden ve kimle?

Artık görüşemeyiz,ayrıldı yollarımız,
Ben ninni söylüyorum,sende kaldı sevdamız...

Yeni arkadaş buldum,amma biraz yaşlıca,
Aklına koymuş bu yıl,"Biz de gitsek mi hacca?"

Anlatamam gönlüme, onun derdi bir başka,
Beni götürme diyor,yollar çıkmazsa aşka...

Avuçlarına koydum,olan bütün varımı,
Ördüğün gibi yıksan,şu gönül duvarımı!...

Bir gül açmadın ömrüm,gezdin de,baştan başa,
Vuruyorum başımı,bak şimdi,taştan taşta!...